

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 109

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 februarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.619 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3
Decizia nr. 1.620 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	4-5
Decizia nr. 1.624 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5-6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8. — Ordonanță de urgență pentru completarea art. 22 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
869. — Ordin al ministrului mediului și pădurilor pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea licitației publice pentru atribuirea contractelor de închiriere, a Contractului-cadru de închiriere a plajei Mării Negre și a Listei sectoarelor de plajă libere propuse spre închiriere pentru sezonul estival 2011	8-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.619**

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Frunda Karoly în Dosarul nr. 8.679/320/2009 al Judecătoria Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă în ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, respectiv ca neîntemeiată referitor la prevederile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.679/320/2009, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice și art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Frunda Karoly cu ocazia soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, prin obligațiile impuse conducătorilor de vehicule și persoanelor transportate, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 26 alin. (2), potrivit cărora „*Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri*”, întrucât nerespectarea măsurilor prevăzute de textul de lege criticat nu prezintă niciun pericol social. Consideră că persoana care conduce un vehicul trebuie protejată față de ceilalți participanți la trafic, iar nu față de ea însăși. Precizează că sporturile prezintă un pericol mult mai mare de accidentare decât conducerea unui vehicul fără cască sau centură, mai ales

sporturile extreme, și totuși nu sunt interzise. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, autorul excepției este nemulțumit de faptul că definiția contravenției nu face referire la gradul de pericol social al faptei, nepreluând sintagma „*care prezintă un pericol social mai redus decât infracțiunea*” din art. 1 al abrogatei Legi nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor din Constituție invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, și ale art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, modificate și completate prin Legea nr. 180/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002: „(1) *Conducătorii de autovehicule și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament.*

(2) *Pe timpul deplasării pe drumurile publice, conducătorii motocicletelor, mopedelor și persoanele transportate pe acestea au obligația să poarte cască de protecție omologată.*

(3) *Conducătorilor de vehicule le este interzisă folosirea telefoanelor mobile atunci când aceștia se află în timpul*

mersului, cu excepția celor prevăzute cu dispozitive tip «mâini libere».”;

— Art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: „*Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (2), potrivit cărora „*Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, autorul excepției solicită, în realitate, completarea textului de lege criticat, în sensul ca definiția contravenției să facă referire la gradul de pericol social al faptei, prin utilizarea sintagmei „*care prezintă un pericol social mai redus decât infracțiunea*”. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 va fi respinsă ca inadmisibilă.

II. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, aceste dispoziții de lege au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 689 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, reținând că obligația instituită prin norma de lege criticată în sarcina conducătorilor de autovehicule și a persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de

siguranță ori omologate de a le utiliza reprezintă o măsură de ordin legislativ menită să asigure protejarea vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor. Necesitatea impunerii unei astfel de obligații a fost dovedită de studii care au relevat că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale ori cu consecințe grave pe drumurile publice.

Prin stabilirea unor reguli referitoare la circulația pe drumurile publice, inclusiv privind impunerea obligației criticate pentru neconstituționalitate în prezenta cauză, legiuitorul a urmărit, așa cum rezultă din art. 1 alin. (2) al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, și „*ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective*”.

De altfel, această obligație este în acord cu exigențele Uniunii Europene în materie, concretizate în prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene din 16 decembrie 1991 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind utilizarea obligatorie a centurii de siguranță în vehiculele cu o capacitate mai mică de 3,5 tone [publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 373/26 din 31 decembrie 1991]. Consiliul Uniunii Europene a considerat util să adopte o asemenea directivă pentru motivul precizat chiar în preambulul acesteia, și anume „*întrucât dreptul intern cu privire la utilizarea obligatorie a centurii de siguranță diferă în mod considerabil de la un stat membru la altul și, întrucât, prin urmare, trebuie să fie armonizată utilizarea obligatorie a acesteia (...) pentru a se asigura o mai mare siguranță utilizatorilor căilor rutiere*”. Reglementarea contestată prin prezenta excepție de neconstituționalitate este consecința obligației impuse statelor membre ale Uniunii Europene, prin dispozițiile art. 2 al directivei menționate, de a veghea ca șoferul și pasagerii care ocupă locurile în vehiculele aflate în circulație să poarte centura de siguranță.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a art. 36 alin. (1) din ordonanța de urgență, pronunțată de instanța de contencios constituțional prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv cu privire la dispozițiile celorlalte două alineate ale art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, față de care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Frunda Karoly în Dosarul nr. 8.679/320/2009 al Judecătorei Târgu Mureș.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.620

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002. Ulterior sesizării Curții, prevederile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au fost modificate prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, cu menținerea, de principiu, a soluției legislative atacate. Textul de lege criticat are următorul cuprins: *„Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la secția contencios administrativ a tribunalului. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.159 din 28 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 745 din 8 noiembrie 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar legiuitorul are competența exclusivă de a reglementa cu privire la regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și cu privire la exercitarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, astfel că poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Totodată, Curtea a reținut că Legea fundamentală nu cuprinde prevederi prin care să se stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stipulând în art. 129 că acestea se exercită *„în condițiile legii”*. De aceea, instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește exercitarea căilor de atac, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor, nu este contrară principiului accesului liber la justiție.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Liviu-Costin Nistorescu în Dosarul nr. 627/207/2009 al Tribunalului Olt — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 627/207/2009, **Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Liviu-Costin Nistorescu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe civile având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, întrucât nu prevede calea de atac a apelului, hotărârea pronunțată de instanța de judecată fiind supusă doar recursului.

Tribunalul Olt — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 955/2007.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru aceleași motive, art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu aduce atingere nici prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Liviu-Costin Nistorescu în Dosarul nr. 627/207/2009 al Tribunalului Olt – Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.624

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trans Expres” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 933/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 933/245/2009, **Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Trans Expres” — S.R.L. din Botoșani cu ocazia soluționării recursului formulat într-o cauză având ca obiect acțiunea în anulare a unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție, întrucât persoana juridică este considerată „*contravenient*” încă din faza încheierii procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, stabilindu-i-se răspunderea înainte ca o instanță de judecată să statueze asupra vinovăției sale. Mai arată că dispozițiile de lege criticate nu prevăd obligația instanței de judecată de a administra „*din oficiu*” probele necesare verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

Tribunalul Iași — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 552/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2): „*Persoana juridică răspunde contravențional în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în*

termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) teza întâi privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, și Decizia nr. 552 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 17 iunie 2010, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată. În considerentele acestor decizii, instanța de contencios constituțional a reținut că utilizarea de către legiuitor a noțiunii de „*contravenient*” nu are semnificația înfrângerii prezumției de nevinovăție consacrate de art. 23 alin. (11) din Constituție. De asemenea, Curtea a statuat că din procedura de soluționare a plângerii împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției nu rezultă răsturnarea sarcinii probei, ceea ce ar fi contrar intereselor contravenientului, ci, mai degrabă, exercitarea dreptului la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 3 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, față de care nu au fost formulate critici distincte.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Trans Expres” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 933/245/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru completarea art. 22¹ din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Situația extraordinară prevăzută la art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, constă în necesitatea asigurării unei îmbunătățiri a infrastructurii.

Problema infrastructurii creează situații nefavorabile și afectează dezvoltarea economică din România, sub aspect atât social și de mediu, cât și al mediului de afaceri.

Lipsa reglementărilor din prezenta ordonanță de urgență, care clarifică aspecte referitoare la posibilitatea îndeplinirii obiectivelor programelor naționale de realizare a proiectelor prioritare de interes județean și de interes local, ar avea consecințe negative în derularea acestor proiecte la nivelul întregii țări, ținându-se cont de dimensiunea și amploarea pe care acestea le au.

Având în vedere necesitatea creării unor condiții reale pentru dezvoltarea economico-socială în zona infrastructurii, se impune adoptarea rapidă a unor măsuri pentru a se dezvolta cât mai multe proiecte de investiție în infrastructură, creând astfel și mai multe locuri de muncă.

În acest context, modernizarea drumurilor de interes județean și local reprezintă una dintre prioritățile naționale pentru perioada următoare, acest lucru fiind absolut necesar în condițiile în care cele mai multe studii arată starea lor precară, precum și necesitatea unei intervenții cât mai rapide pentru îmbunătățirea infrastructurii.

Dezvoltarea infrastructurii prin construcția și repararea drumurilor la nivelul întregii țări se cere a fi soluționată într-un sistem centralizat și cât se poate de accelerat pentru o cât mai bună eficientizare a măsurilor propuse.

Astfel, adoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență conduce la realizarea cu prioritate a investițiilor în infrastructură, respectiv în reabilitarea și modernizarea drumurilor de interes județean și a drumurilor de interes local.

Neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență conduce la neîndeplinirea obiectivelor asumate în sensul continuării programelor naționale de dezvoltare a infrastructurii.

De asemenea, prin adoptarea prezentei ordonanțe de urgență se vor realiza susținerea creșterii economice și contracararea efectelor negative pe care criza internațională actuală le are asupra domeniului infrastructurii în România.

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — După alineatul (1) al articolului 22¹ din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru îndeplinirea obiectivelor programelor naționale de realizare a proiectelor prioritare de interes județean și de interes local, cu acordul autorităților administrației publice locale, se preiau de către Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului,

după caz, sectoare de drum de interes județean sau local situate în intravilanul/extravilanul unor localități, în vederea realizării lucrărilor respective.”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Elena Gabriela Udrea

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Anca Daniela Boagiu

Ministrul administrației și internelor,

Constantin-Traian Igaș

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Ialomițianu

București, 2 februarie 2011.

Nr. 8.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea licitației publice pentru atribuirea contractelor de închiriere, a Contractului-cadru de închiriere a plajei Mării Negre și a Listei sectoarelor de plajă libere propuse spre închiriere pentru sezonul estival 2011

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 37.012/DC din 7 ianuarie 2011 al Autorității pentru Inundații și Managementul Apelor din cadrul Ministerului Mediului și Pădurilor,

în conformitate cu art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 274/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 241/2006 privind aprobarea închirierii plajei Mării Negre, proprietate publică a statului, aflată în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, și al art. 15 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.635/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea licitației publice pentru atribuirea contractelor de închiriere, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Contractul-cadru de închiriere a plajei Mării Negre, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă Lista sectoarelor de plajă libere propuse spre închiriere pentru sezonul estival 2011, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, orice alte prevederi contrare se abrogă.

(2) Contractele de închiriere în curs de executare la data intrării în vigoare a prezentului ordin își păstrează valabilitatea.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și pădurilor,
László Borbély

București, 9 februarie 2011.
Nr. 869.

ANEXA Nr. 1

INSTRUCȚIUNI

privind organizarea și desfășurarea licitației publice pentru atribuirea contractelor de închiriere

Art. 1. — (1) Prezentele instrucțiuni au ca obiect reglementarea organizării și desfășurării licitației pentru închirierea plajei Mării Negre în scop turistic.

(2) Închirierea plajelor Mării Negre în scop turistic se realizează prin licitație publică, conform prevederilor prezentelor instrucțiuni, organizată de Administrația Bazinală de Apă Dobrogea-Litoral.

(3) Închirierea se face în baza unui contract de închiriere prin care Administrația Bazinală de Apă Dobrogea-Litoral, denumită în continuare *locator*, transmite, pentru perioada unui sezon estival sau a mai multor sezoane estivale, unei alte persoane, denumită în continuare *locatar*, dreptul de folosință asupra unui sector al plajei Mării Negre, în schimbul unei chirii.

(4) Bunul asupra căruia se exercită dreptul de folosință este plaja Mării Negre, care face parte din domeniul public al statului, aflată în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, denumită în continuare *ANAR*.

Art. 2. — (1) La licitație pot participa operatori economici care administrează structuri de primire turistice, proprietari ori administratori de ansambluri rezidențiale care desfășoară activități de turism, operatori economici care desfășoară activități de divertisment, agrement și/sau sportive și autorități ale administrației publice locale care pot încheia contracte de închiriere cu titularul dreptului de administrare a plajelor pe

perioada unui sezon estival sau a mai multor sezoane estivale, în condițiile legii.

(2) Mai multe persoane juridice au dreptul de a se asocia cu scopul de a depune ofertă comună, fără a fi obligate să își legalizeze din punct de vedere formal asocierea.

(3) Locatorul are dreptul de a solicita ca asocierea să fie legalizată numai în cazul în care oferta comună este declarată câștigătoare.

Art. 3. — (1) Locatorul desfășoară procedurile de licitație în baza caietului de sarcini care se aprobă de Consiliul de conducere al ANAR.

(2) Caietul de sarcini cuprinde:

- a) descrierea sectorului de plajă ce face obiectul procedurii de licitație pentru închiriere;
- b) prețul de pornire a licitației pentru fiecare sector de plajă;
- c) durata închirierii;
- d) condițiile și regimul de exploatare a bunului închiriat;
- e) condițiile privind eligibilitatea, înregistrarea și capacitatea economico-financiară;
- f) criteriile de selecție;
- g) garanții;
- h) obligațiile privind protecția mediului;
- i) interdicția subînchirierii.

(3) Pot participa la licitația publică ofertanții care fac dovada achiziționării caietului de sarcini și care fac dovada constituirii garanției de participare.

(4) Caietul de sarcini va fi pus în vânzare de către locator, la sediul său și/sau în alte locuri stabilite de către acesta și prevăzute în anunțul publicitar.

(5) Prețul de vânzare al caietului de sarcini se stabilește de către locator prin decizie a conducătorului acestuia.

Art. 4. — (1) Garanția de participare este obligatorie.

(2) Valoarea garanției de participare la licitația de închiriere va fi de 10% din valoarea de pornire a chiriei anuale pentru sectorul de plajă ce face obiectul licitației.

(3) Garanția de participare la licitația de închiriere se restituie în cazul ofertanților a căror ofertă nu a fost declarată câștigătoare, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data semnării contractului de închiriere.

Art. 5. — (1) Locatorul va publica anunțul licitației publice într-un cotidian local, în unul național și în unul internațional, precum și pe site-ul propriu.

(2) Anunțul licitației va conține:

- a) denumirea și sediul locatorului;
- b) obiectul și durata închirierii;
- c) condiții de procurare a caietului de sarcini;
- d) data și locul de primire a ofertelor;
- e) data, ora și locul de deschidere a ofertelor;
- f) durata în care ofertanții rămân angajați prin termenii ofertelor lor.

(3) Termenul de primire a ofertelor este de 20 de zile calendaristice, începând cu data publicării anunțului licitației publice.

Art. 6. — Oferta trebuie să cuprindă detaliat toate condițiile prevăzute în caietul de sarcini.

Art. 7. — (1) Ofertanții transmit ofertele în două plicuri sigilate, unul exterior și unul interior. Ofertele vor fi înregistrate, în ordinea primirii lor, într-un registru special, ținut de locator.

(2) Pe plicul exterior se va indica sectorul de plajă propus spre închiriere prin licitație publică, pentru care este depusă oferta. Plicul exterior trebuie să conțină următoarele documente:

- a) garanția de participare;
- b) dovada achiziționării caietului de sarcini;
- c) fișa cu informații generale ale ofertantului;
- d) declarația de participare;
- e) documente care dovedesc calitățile și capacitățile ofertanților, conform cerințelor caietului de sarcini.

(3) Pe plicul interior se înscrie denumirea ofertantului, precum și sediul social al acestuia. Acest plic va conține oferta economică propriu-zisă.

(4) Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, prin fax, e-mail, poștă sau curierat.

(5) Plicurile sigilate vor fi predate comisiei de evaluare în ziua fixată pentru deschiderea lor.

Art. 8. — (1) Componenta comisiei de evaluare se stabilește de către ANAR, prin decizie a conducătorului acesteia, cu avizul conducătorului autorității publice centrale din domeniul apelor și protecției mediului.

(2) Comisia de evaluare este formată din 5 membri, dintre care unul este președintele comisiei. De asemenea, vor fi desemnați 2 membri supleanți și un secretar. Secretarul nu are drept de vot.

Art. 9. — (1) Membrii comisiei de evaluare care sunt soț/soție, rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv cu asociații, cu acționarii, precum și cu administratorii sau cenzorii societăților comerciale participante la licitația publică nu pot fi membri ai comisiei de evaluare.

(2) Membrii comisiei de evaluare sunt obligați să dea o declarație de compatibilitate, imparțialitate și confidențialitate,

pe propria răspundere, după deschiderea plicurilor exterioare, care se va păstra la dosarul închirierii.

(3) În situația în care membrii comisiei de evaluare constată că se află în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1), aceștia sunt obligați să îl anunțe imediat pe președintele comisiei de evaluare, care dispune înlocuirea persoanei incompatibile cu unul dintre membrii supleanți.

Art. 10. — (1) Atribuțiile comisiei de evaluare sunt:

- a) selectarea ofertelor pe baza datelor, informațiilor și documentelor cuprinse în plicul exterior;
- b) întocmirea listei cuprinzând candidații admiși la prezentarea ofertei economice și comunicarea acesteia;
- c) analizarea și evaluarea ofertelor tehnico-economice pe baza criteriilor de selecție stabilite prin caietul de sarcini;
- d) întocmirea raportului de evaluare;
- e) întocmirea proceselor-verbale prevăzute de prezentele instrucțiuni;
- f) desemnarea câștigătorului licitației publice.

(2) Secretarul comisiei de evaluare redactează procesele-verbale prevăzute de prezentele instrucțiuni.

Art. 11. — (1) Comisia de evaluare este legal întrunită numai în prezența tuturor membrilor. În cazul în care, din motive obiective sau în caz de incompatibilitate, un membru al comisiei nu poate fi prezent, acesta va fi înlocuit cu unul dintre cei 2 membri supleanți.

(2) Deciziile comisiei de evaluare se adoptă cu votul a două treimi din numărul membrilor.

Art. 12. — (1) Pentru desfășurarea procedurii licitației publice este obligatorie participarea a cel puțin 2 ofertanți pentru fiecare sector de plajă propus spre închiriere.

(2) La ședința de deschidere a plicurilor exterioare pot participa reprezentanții împuterniciți ai ofertanților sectorului de plajă licitat.

(3) După deschiderea plicurilor exterioare, comisia de evaluare elimină ofertele care nu conțin totalitatea documentelor și datelor cerute la art. 7 alin. (2) și întocmește un proces-verbal care va fi semnat de membrii comisiei de evaluare. Acest proces-verbal se face public prin afișare la sediul locatorului, imediat după semnare.

(4) Pentru continuarea desfășurării procedurii de licitație este necesar ca după deschiderea plicurilor exterioare cel puțin două oferte să fie acceptate, în caz contrar procedura de licitație urmând a fi refăcută în condițiile prevăzute la art. 15.

(5) La ședința de deschidere a plicurilor interioare pot participa ofertanții acceptați pentru sectorul de plajă licitat.

(6) După deschiderea plicurilor interioare, comisia de evaluare întocmește un proces-verbal semnat de membrii acesteia și de ofertanții prezenți.

Art. 13. — (1) Comisia de evaluare analizează ofertele tehnico-economice din plicurile interioare și alege oferta cea mai bună din punctul de vedere al îndeplinirii criteriilor de selecție precizate în caietul de sarcini.

(2) Pe baza evaluării ofertelor, comisia de evaluare întocmește în maximum 5 zile raportul de evaluare, care va cuprinde descrierea procedurii de închiriere și operațiunile de evaluare, elementele esențiale ale ofertelor depuse și motivele alegerii ofertantului câștigător sau, în cazul în care nu a fost desemnat câștigător niciun ofertant, cauzele respingerii.

(3) Comisia de evaluare, pe baza raportului de evaluare, procedează în termen de maximum 3 zile la informarea tuturor ofertanților despre rezultatul licitației.

Art. 14. — (1) Ofertanții pot face contestație privind eventualele încălcări ale dispozițiilor prezentelor instrucțiuni. Contestația se formulează în scris și trebuie să conțină următoarele elemente:

- datele de identificare ale persoanei fizice sau juridice;
- denumirea bunului care a făcut obiectul licitației publice;

- motivarea în fapt și în drept a cererii;
- semnătura contestatorului.

Contestatorul va atașa la contestație copia actului atacat.

(2) Termenul de depunere a contestațiilor este de două zile de la data primirii înștiințării privind rezultatul licitației publice. Contestațiile se depun la sediul locatorului.

(3) Contestațiile se soluționează de o comisie compusă din 3 membri, dintre care unul este președintele comisiei, și un secretar care nu are drept de vot, alții decât cei din comisia de evaluare. Componența comisiei se stabilește de către ANAR prin decizie a conducătorului acesteia, cu avizul conducătorului autorității publice centrale din domeniul apelor și protecției mediului, în maximum două zile de la data deschiderii plicurilor exterioare. Contestațiile se vor soluționa în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data depunerii contestației.

(4) Atribuțiile comisiei de soluționare a contestațiilor sunt:

a) analizează contestația formulată privind admiterea sau respingerea sa;

b) decide cu privire la oportunitatea suspendării procedurii de atribuire a contractelor de închiriere în cazul în care contestația este admisă, procedează la reevaluarea ofertelor și decide asupra ofertantului câștigător;

c) întocmește procesul-verbal privind soluționarea contestației formulate.

Art. 15. — (1) În cazul în care licitația publică deschisă nu a condus la desemnarea unui câștigător, se va consemna această situație într-un proces-verbal, iar în termen de 10 zile se va organiza o nouă licitație.

(2) Dacă în urma organizării unei noi licitații, în condițiile prevăzute la alin. (1), au fost depuse cel puțin două oferte, dar numai una a fost acceptată, contractul de închiriere se poate încheia cu ofertantul a cărui ofertă a fost acceptată, în condițiile în care oferta economică îndeplinește criteriile minime prevăzute în caietul de sarcini.

(3) Împărțirea sectoarelor de plajă care vor fi scoase la licitație se face de către locator. De asemenea, stabilirea funcțiilor sectoarelor și subsectoarelor de plajă se va face de către locator.

Art. 16. — (1) Contractul de închiriere se semnează în maximum 10 zile de la desemnarea ofertantului câștigător și intră în vigoare la data constituirii garanției de bună execuție, dar nu mai târziu de 5 zile de la data semnării.

(2) Garanția de participare la licitație se pierde în cazul în care nu se perfectează contractul de închiriere din vina ofertantului desemnat câștigător.

(3) În cazul neseemnării contractului de închiriere din vina exclusivă a ofertantului desemnat câștigător sau în cazul neconstituirii garanției de bună execuție în termenul prevăzut la alin. (1), locatorul încheie contractul cu ofertantul clasat pe locul următor.

Art. 17. — Contractul de închiriere va cuprinde în mod obligatoriu prevederile din contractul-cadru, clauzele din caietul de sarcini și alte clauze convenite de părțile contractante, în completarea celor din caietul de sarcini și fără să contravină obiectivelor închirierii.

ANEXA Nr. 2

CONTRACT-CADRU DE ÎNCHIRIERE

I. Părțile contractante

Administrația Bazinală de Apă Dobrogea-Litoral, în calitate de locator, cu sediul în municipiul Constanța, str. Mircea cel Bătrân nr. 127, județul Constanța, cod poștal 900592, telefon 0241/673036, 0241/672089, fax 0241/673025, cont virament nr. RO 62 TREZ 2315025XXX010151, deschis la Trezoreria Municipiului Constanța, cod unic de înregistrare fiscală RO 23877359, reprezentată prin

și

..... în calitate de locator, cu sediul în, str. nr., județul, telefon, fax, cont virament nr., număr de înregistrare la registrul comerțului, cod unic de înregistrare, reprezentată prin, în calitate de

II. Obiectul contractului

ARTICOLUL 1

1.1. Obiectul contractului îl reprezintă transmiterea dreptului de folosință asupra sectorului de plajă situat în stațiunea, funcția, în scopul exploatării acestuia în condițiile prezentului contract, precum și în conformitate cu prevederile legale specifice în vigoare.

1.2. Dreptul de folosință care face obiectul prezentului contract nu este transmisibil și se va exercita în mod nemijlocit de locator.

ARTICOLUL 2

2.1. Suprafața totală închiriată este de m², conform schiței anexate prezentului contract și care face parte integrantă din acesta.

2.2. Sectorul de plajă închiriat se delimitează astfel:

la nord —

la est —

la sud —

la vest —

III. Durata de închiriere

ARTICOLUL 3

3.1. Perioada de derulare a contractului de închiriere este de, începând cu data semnării acestuia și până la data de

3.2. Contractul se poate prelungi prin acordul părților pe o durată de maximum 5 ani (pentru sectoarele de plajă închiriate pentru mai multe sezoane estivale).

3.3. Intenția de prelungire a contractului de către locatar va fi notificată cu cel puțin 40 de zile înainte de data încetării contractului.

IV. Valoarea chiriei, condiții și termene de plată

Locatarul datorează locatorului o chirie anuală care va fi actualizată prin indexare cu indicii de inflație aferent anului precedent (pentru sectoarele de plajă închiriate pentru mai multe sezoane estivale).

ARTICOLUL 4

Chiria este de..... lei, la care se adaugă TVA-ul legal.

ARTICOLUL 5

Chiria se achită anual, în 3 tranșe, după cum urmează:

- a) În cazul contractelor de închiriere cu o durată de un sezon estival:
- 30% din chiria anuală stabilită la art. 4 se vor achita în termen de 10 zile de la data semnării contractului;
 - 30% din chiria anuală stabilită la art. 4, până la data de 15 iulie a anului în curs;
 - 40% din chiria anuală stabilită la art. 4, până la data de 30 septembrie a anului în curs;
- b) În cazul contractelor de închiriere cu o durată de mai multe sezoane estivale:
- 30% din chiria anuală stabilită la art. 4, până la data de 1 martie a anului în curs, cu excepția primului an, când se va achita în termen de 10 zile de la data semnării contractului;
 - 30% din chiria anuală stabilită la art. 4, până la data de 15 iulie a anului în curs;
 - 40% din chiria anuală stabilită la art. 4, până la data de 30 septembrie a anului în curs.

ARTICOLUL 6

În cazul neexecutării obligației de plată prevăzute la art. 4 și 5, se percep dobânzi și penalități de întârziere pentru fiecare zi de întârziere, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală, cu decontarea prioritara a facturilor de penalități, pentru sumele scadente, indiferent de instrucțiunile de pe ordinul de plată.

ARTICOLUL 7

Cuantumul dobânzilor și penalităților de întârziere în decontarea debitelor restante va putea depăși cuantumul sumei asupra căreia sunt calculate.

V. Drepturi și obligații contractuale

ARTICOLUL 8

Drepturile locatarului

Locatarul are următoarele drepturi:

- 8.1. să folosească bunul închiriat în conformitate cu obligațiile stabilite prin prezentul contract;
- 8.2. să delimiteze, cu acordul locatorului, suprafața de plajă ce face obiectul prezentului contract, astfel încât să asigure și să permită accesul și circulația liberă a persoanelor pe plajă;
- 8.3. să organizeze servicii de plajă, activități sportive și de agrement nautic pe plajă și pe suprafețele de apă aferente ei, în condițiile prevăzute de lege, de normele și regulamentele adoptate de autoritățile cu atribuții în domeniu, numai conform funcției stabilite prin prezentul contract;
- 8.4. să amplaseze pe bunul închiriat, cu acordul locatorului, numai construcții provizorii și dotări prevăzute de documentația de urbanism și care să nu afecteze integritatea suprafeței de plajă.

ARTICOLUL 9

Obligațiile locatarului

Locatarul are următoarele obligații:

- 9.1. să achite locatorului chiria datorată în condițiile și termenele stabilite în contractul de închiriere;
- 9.2. să nu împiedice în niciun fel accesul pe plajă și să nu perceapă taxe de acces;
- 9.3. să nu subînchirieze total sau parțial bunul ce face obiectul contractului de închiriere și să nu cesioneze în tot sau în parte dreptul de folosință asupra sectorului/subsectorului de plajă;
- 9.4. să nu execute construcții și dotări ilegale pe suprafața închiriată și să nu desfășoare alte activități care să modifice calitatea și cantitatea fâșiei de plajă sau care pot afecta mediul natural;
- 9.5. să solicite și să obțină toate avizele și autorizațiile necesare desfășurării activităților pe suprafața de plajă ce face obiectul prezentului contract;

9.6. să pună la dispoziție suprafața de plajă necesară organizării și desfășurării serviciului public de salvare acvatică SALVAMAR și a posturilor de prim ajutor, conform prevederilor actelor normative care le reglementează;

9.7. să permită accesul locatorului sau al autorităților competente pe plajă, cu mijloace și materiale specifice în situații de poluări accidentale sau în alte situații specifice;

9.8. să întrețină și să igienizeze zilnic suprafața de plajă care face obiectul prezentului contract prin:

a) dotarea cu recipiente adecvate pentru colectarea selectivă a deșeurilor, în conformitate cu prevederile legale;

b) îndepărtarea corpurilor ascuțite și dure — cioburi, sticle sparte, sârmă, pietre, lemn, bucăți de metal — de pe plajă și din zona de îmbăiere;

c) colectarea și transportul la gropile de gunoi ale corpurilor străine (scoici vii, gunoaie, mortalități piscicole, produse petroliere etc.);

d) colectarea depunerilor de alge și strângerea în grămezi a acestora de pe sectorul de plajă închiriat, în situația manifestării minore a acestui fenomen;

e) executarea zilnică și, după caz, periodică a lucrărilor de nivelare și afânare a patului de nisip;

9.9. să participe la păstrarea ordinii publice pe plajă, în colaborare cu organele abilitate;

9.10. să asigure accesul organelor de control și al reprezentanților autorizați ai locatorului, punându-le la dispoziție documente și informații legate de executarea obligațiilor, conform contractului de închiriere;

9.11. să anunțe imediat locatorul în caz de poluare accidentală pe suprafața de plajă închiriată și în cazul unor evenimente deosebite — mortalitate piscicolă — și să intervină în cel mai scurt timp pentru limitarea sau înlăturarea efectelor generate de acestea;

9.12. locatorul nu are dreptul, fără acordul scris al locatorului, de a utiliza informațiile și documentele obținute sau la care are acces în perioada de derulare a contractului, în alt scop decât acela de a-și îndeplini obligațiile contractuale;

9.13. să nu deterioreze și să nu schimbe destinația construcțiilor hidrotehnice și a bornelor amplasate pe suprafața de plajă închiriată;

9.14. să predea anual locatorului, pe bază de proces-verbal, sectorul de plajă ce face obiectul închirierii, în intervalul 1—15 octombrie, în condiții de igienizare corespunzătoare;

9.15. să amenajeze suprafața de plajă în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2006 privind utilizarea plajei Mării Negre și controlul activităților desfășurate pe plajă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 274/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la data deschiderii oficiale a sezonului estival și în conformitate cu Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 1.204/2010 pentru aprobarea Normelor metodologice privind autorizarea plajelor în scop turistic;

9.16. să respecte legislația în domeniul utilizării plajelor;

9.17. să respecte schema amplasării pe plajă a dotărilor specifice;

9.18. să solicite și să obțină autorizația turistică pentru suprafața de plajă care face obiectul contractului de închiriere;

9.19. să asigure condițiile sanitare și de protecție a mediului în zonele de îmbăiere și pe plajă;

9.20. să monteze panouri cu instrucțiuni de utilizare a plajei, a zonei și a apei de îmbăiere;

9.21. să mențină în bună stare de funcționare dotările de pe plajă, inclusiv pe cele de agrement;

9.22. să sesizeze locatorul în cazul prezenței în apa mării a unor substanțe poluante;

9.23. să asigure racordarea la utilitățile publice în vederea exploatării sectorului/subsectorului de plajă închiriat;

9.24. să încheie un contract privind preluarea deșeurilor cu o unitate specializată, care operează în zonă;

9.25. să semneze actele adiționale de actualizare a chiriei anuale, ca urmare a indexării cu indicele de inflație;

9.26. să semneze actele adiționale, în cazul în care se va proceda la remăsurarea sectorului de plajă.

ARTICOLUL 10

Drepturile locatorului

Locatorul are următoarele drepturi:

10.1. să primească chiria în condițiile și termenele stabilite la art. 4 și 5;

10.2. să controleze executarea obligațiilor locatorului și respectarea condițiilor închirierii;

10.3. să verifice și să constate starea integrității plajei ce face obiectul închirierii.

ARTICOLUL 11

Obligațiile locatorului

Locatorul are următoarele obligații:

11.1. să predea anual locatorului, pe bază de proces-verbal, sectorul de plajă ce face obiectul închirierii, în termen de cel puțin 15 zile înainte de începerea sezonului estival;

11.2. să execute lucrările necesare de conservare a plajelor în perioada de extrasezon, în funcție de configurația plajelor și amploarea fenomenului de eroziune marină;

11.3. să execute lucrări de pregătire a plajei pentru sezonul estival;

11.4. să execute lucrări de evacuare și transport al algelor la gropile de gunoi, numai în caz de înflorire algală masivă;

11.5. să întreprindă, cu ajutorul organelor competente, acțiuni de prevenire și/sau înlăturare a construcțiilor ilegale de pe suprafața de plajă ce face obiectul contractului;

11.6. să nu îl împiedice pe locatar să își realizeze drepturile legate de închiriere decât în condițiile reglementate de legislația în vigoare și de prezentul contract.

VI. Garanții pentru executarea contractului de închiriere

ARTICOLUL 12

12.1. În scopul garantării îndeplinirii întocmai a obligației de plată a chiriei, precum și a obligației de reparare a oricărui prejudiciu suferit de locatar prin neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă de către locatar a obligațiilor prevăzute în prezentul contract, locatarul se obligă să constituie în termen de 5 zile de la încheierea prezentului contract o garanție de bună execuție.

12.2. Garanția de bună execuție se poate constitui atât prin depunerea sumei în contul de garanții al locatorului, cât și prin scrisoare de garanție bancară.

ARTICOLUL 13

Locatorul poate executa garanția de bună execuție fără nicio formalitate prealabilă, în cazul în care locatarul nu își îndeplinește obligațiile contractuale. În cazul executării garanției de bună execuție, locatarul are obligația reconstituirii acesteia la valoarea inițială în termen de 15 zile de la data executării, sub sancțiunea rezilierii de drept a contractului. Toate comisioanele și spezele bancare, precum și alte cheltuieli necesare executării garanției de bună execuție se suportă de către locatar.

ARTICOLUL 14

Pentru anul 2011, garanția de bună execuție este de lei, reprezentând 40% din valoarea cu TVA a contractului, și se pune la dispoziția locatorului în termen de 5 zile de la data încheierii contractului de închiriere.

Pentru fiecare dintre anii următori, garanția este de 40% din chiria aferentă anului precedent și se pune la dispoziția locatorului până la data de 31 ianuarie a anului pentru care se constituie garanția.

VII. Răspunderea contractuală

ARTICOLUL 15

15.1. Prezentul contract se reziliază de plin drept, fără punere în întârziere și fără intervenția instanțelor de judecată, în cazul în care oricare dintre părțile contractante nu își execută obligațiile contractuale.

15.2. Rezilierea nu va avea niciun efect asupra obligațiilor deja scadente între părți.

15.3. La încetarea contractului prin ajungere la termen sau din cauza rezilierii, în condițiile pct. 15.1, locatarul nu datorează despăgubiri locatorului pentru îmbunătățirile executate pe sectorul de plajă închiriat.

15.4. Niciun litigiu născut anterior ori după încheierea contractului în legătură cu sectorul/subsectorul de plajă ce face obiectul contractului și care face imposibilă utilizarea totală sau parțială a plajei pe toată durata contractului ori numai pe o anumită perioadă nu atrage răspunderea locatorului, acest risc fiind în sarcina locatorului.

VIII. Încetarea contractului

ARTICOLUL 16

Prezentul contract încetează:

- a) la expirarea termenului pentru care a fost încheiat;
- b) cu acordul părților;
- c) când locatarul nu face dovada constituirii garanției de bună execuție conform art. 12;
- d) prin reziliere, ca urmare a neîndeplinirii oricărei obligații contractuale;
- e) la data intrării în vigoare a unui act normativ care modifică obligațiile oricăreia dintre părți, în asemenea măsură încât prevederile prezentului contract ar deveni, în cea mai mare parte, vădit nefavorabile locatorului sau locatarului, ori dacă una dintre părți nu este de acord cu încheierea unui act adițional prin care să se modifice în mod corespunzător prezentul contract.

IX. Modificarea contractului

ARTICOLUL 17

Contractul se modifică pe bază de acte adiționale, în următoarele cazuri:

- a) actualizarea chiriei anuale, ca urmare a indexării cu indicele de inflație;
- b) apariția unor împrejurări sau acte normative care modifică în mod esențial obligațiile părților ori care impun obligații noi;
- c) remăsurarea sectoarelor de plajă — în cazul în care există obiecțiuni cu privire la suprafața sectorului de plajă, se va proceda la remăsurarea sectorului de plajă numai în perioada iulie—august în prezența reprezentanților celor două părți contractante, măsurătoare ce va fi însușită de către părți.

X. Forța majoră

ARTICOLUL 18

18.1. Părțile convin să fie exonerate de răspundere pentru neîndeplinirea obligațiilor asumate prin prezentul contract, atunci când această neîndeplinire este ca urmare a intervenției unui caz de forță majoră.

18.2. Forța majoră invocată va fi comunicată celeilalte părți în scris, în termen de 5 zile de la apariție, de către partea interesată și este opozabilă numai dacă este atestată de o autoritate competentă în raport cu natura evenimentului.

18.3. Locatarul este obligat să accepte planurile de măsuri stabilite de către organele competente, neavând dreptul la despăgubiri.

XI. Litigii

ARTICOLUL 19

Eventualele litigii în legătură cu modul de derulare a prezentului contract vor fi soluționate pe cale amiabilă, iar în caz contrar de către instanțele judecătorești competente.

XII. Dispoziții finale

ARTICOLUL 20

În înțelesul prezentului contract, orice notificare, cerere, comunicare sau informare va fi făcută în scris, prin orice mijloc de comunicare ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

ARTICOLUL 21

Toate documentele acestui contract, precum și cele legate de executarea lui se vor întocmi în limba română.

Prezentul contract s-a încheiat la sediul locatorului din Constanța, str. Mircea cel Bătrân nr. 127, în două exemplare egal autentice, din care unul pentru locatar și unul pentru locator; actele adiționale la contract se încheie în același număr de exemplare și fac parte integrantă din prezentul contract.

Administrația Bazinală de Apă
Dobrogea — Litoral

Locatar,

.....

.....

ANEXA Nr. 3

LISTA**sectoarelor de plajă libere propuse spre închiriere pentru sezonul estival 2011**

Nr. crt.	Sectoare plajă	Limite
1.	Năvodari I	Limita N — digul de sud al portului Midia Limita S — Duna de nisip, Sud Tabăra de copii
2.	Năvodari III	Zona I: Limita N — Hanul Piraților (exclusiv) Limita S — Camping Marina Surf (inclusiv)
		Zona II: Limita N — Camping Marina Surf (exclusiv) Limita S — Complex Phoenicia (exclusiv)
3.	Năvodari IV	Zona I: Limita N — Complex Phoenicia (inclusiv) Limita S — Camping Pescăresc (exclusiv)
		Zona II: Limita N — Camping Pescăresc (inclusiv) Limita S — Limita Constanța — Năvodari
4.	Mamaia I	Zona I: Limita N — Limita Constanța—Năvodari Limita S: — Casa de piatră (exclusiv)
		Zona II*: Limita N — Casa de piatră (inclusiv) Limita S — Enigma (inclusiv)
5.	Mamaia II	Limita N — Enigma (exclusiv) Limita S — Restaurant Estival (exclusiv)

Nr. crt.	Sectoare plajă	Limite
6.	Mamaia IV*	Limita N — Hotel Jupiter — Junona (terasa MCM inclusiv) Limita S — Terasa By Toni (inclusiv)
7.	Mamaia V	Limita N — Terasa By Toni (exclusiv) Limita S — Corabie Galion (exclusiv)
8.	Mamaia VI*	Limita N — Corabie Galion (inclusiv) Limita S — sud Cazino
9.	Constanța I	Limita N — str. Gh. Economu (cartier Faleza Nord) Limita S — Platforma depozitare pământ inclusiv (în vecinătatea Plajei Modern)
10.	Constanța II	Limita N — Platforma depozitare pământ (în vecinătatea plajei Modern) Limita S — Portul Tomis
11.	Agigea	Limita N — Digul de sud al portului Constanța Sud Limita S — Dig Agigea
12.	Eforie Nord II*	Limita N — Hotel Belona — port Belona Limita S — Dig Tabăra Luminița (exclusiv)
13.	Cordon Litoral Eforie N — Eforie S	Zona I*: Limita N — Dig Tabăra Luminița (inclusiv) Limita S — Terasa S.C. Azur — S.R.L. (exclusiv)
		Zona II: Limita N — Terasa S.C. Azur — S.R.L. (inclusiv) Limita S — Tabăra de copii Eforie Sud
14.	Eforie Sud	Zona I: Limita N — braseria „Pescăruș” Limita S — dig „Popovici”
15.	Tuzla	Limita N — Cazemata Nord Limita S — Far Tuzla
16.	Costinești — epava Costinești — golful francez	Limita N — Epava Limita S — sectorul Costinești
		Limita N — Faleza sud Costinești Limita S — sudul golfului francez
17.	23 August — zona Halta Pescăruș	Limita N — Limita nord golf Limita S — Sudul golfului Halta Pescăruș
18.	Olimp I	Limita N — Canal Descărcare lac Tatlageac Limita S — Piscina Oltenia (inclusiv)
19.	Jupiter	Zona II: Limita N — Stația de pompare Bar Paradis (inclusiv) Limita S — Complex Cometa (inclusiv)
20.	Cap Aurora	Zona I: Limita N — Hotel California (inclusiv) Limita S — Stație pompare ape mezotermale
21.	Venus I	Zona II: Limita N — Hotel Carmen (inclusiv) Limita S — Hotel Silvia (inclusiv)
22.	Cordon Venus Saturn I	Limita N — Canal descărcare Balta Mangalia Limita S — Izvor termal
23.	Mangalia	Limita N — Stația meteo Mangalia Limita S — Restaurant „Luca” (exclusiv)
24.	2 Mai	Limita N — Digul de sud port Mangalia Limita S — Pescărie
25.	Vama Veche	Limita N — Extremitatea nordică cazemata Limita S — Cazemata Granita

* Sector de plajă în litigiu.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

